

РЕШЕНИЕ

№ 41272

гр. София, 10.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в
публично заседание на 17.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **9452** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 49, ал. 3 от Закона за частната охранителна дейност.

Образувано е по жалба на „ЕС Гранд Груп Секюрити Къмпани“ ЕООД, със седалище и адрес на управление в [населено място], чрез адв. А., против заповед № 3286з-2429/18.06.2025 г. на в.п.д. директора на ГД „Национална полиция“ – МВР, с която на дружеството е отнет лиценз за дейност по чл. 5, ал. 1, т. 2 от Закона за частната охранителна дейност (ЗЧОД) за територията на цялата страна.

В жалбата и в с.з. се излагат съображения, че задълженията на дружествата са били своевременно платени, нарушен бил редът за връчване на съобщения по чл. 18а от АПК. Иска се отмяна на административния акт. Претендират се разноси.

Ответникът – в.п.д. директора на ГД „Национална полиция“ – МВР, редовно призован, не изразява становище.

Жалбата е допустима. Подадена е от лице-адресат на индивидуален административен акт, засягащ неговата правна сфера неблагоприятно, доколкото му се отнемат права. Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

От фактическа страна се установява следното:

На дружеството е бил издаден лиценз за частна охранителна дейност № 3/02-872/14.11.2023 г. за дейност по чл. 5, ал. 1, т. 2 от ЗЧОД – „охрана на имуществото на физически или юридически лица“.

ОТ ГДНП е било изпратено запитване до ТД на НАП С., офис „Център“ относно конкретизиране на вида на констатирани непогасени задължения и дали компетентният приходен орган е

допуснал разсрочване или отсрочване на задълженията по реда на ДОПК (л. 69).

Получен е отговор от 28.02.2025 г., че дружеството има задължения по подадени осигурителни декларации обр. № 6 (ДОО, УПФ, ЗО) за периода м. 09.2024 г. до м. 12.2024 г. и по декларация по ЗДДС за м. 01.2025 г. (л. 68).

При тези данни АО е преценил, че са налице материални предпоставки по чл. 49, ал. 1, т. 1, вр. чл. 47, т. 2, б. „а“ от ЗЧОД за отнемане на лиценза на дружеството.

За започване на производството по отнемане на лиценза на дружеството е било изпратено съобщение с препоръчани писма с обратна разписка чрез „Български пощи“ като съгласно отметките писмото не е било получено.

На 23.05.2025 г. съобщението е било качено на интернет страницата на ГДНП като до издаване на решението не били получени становище или нови доказателства, с което и лицензът на дружеството бил отнет на посочените по-горе основания.

При тези факти съдът намира жалбата за основателна.

Административният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 40 от ЗЧОД.

Актът е издаден без нарушения на формата. Същият съдържа фактически и правни основания, разпоредителна част, адресат, подпис на решаващия орган.

Административният акт е издаден при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Административният орган правилно е съобразил, че съгл. чл. 26 от АПК за започване на производството следва да се уведоми страната, което уведомяване се извърша по реда на чл. 18а от АПК (чл. 26, ал. 2 АПК).

Хипотезите на чл. 18а, ал. 1-3 уреждат възможността комуникацията и връчването на съобщения да се извършват по електронен път като страните в производството могат да предоставят данни за регистрации в електронни платформи (ССЕВ, ПЕУ - ал. 4). При невъзможност за осъществяване на комуникация по административен ред се извършва устно уведомяване (ал. 7), като следваща поред възможност за уведомяване е изпращането на писмено съобщение на известния или посочения в нормативно установен регистър адрес. При невъзможност за връчване, се залепва съобщение на адреса на адресата по реда на ал. 9, а когато съобщаването не може да бъде връчено по реда, посочен в алинеи 1-9, се пристъпва чрез поставяне на съобщение на интернет страницата на съответния орган (ал. 10), както е било процедирано в настоящия случай.

На представените по делото оригинали на пощенски пликове за адрес [населено място], [улица], ет. 4, офис 8 е посочено, че писмата са „непотърсени“.

Трайна и последователна е практиката на Върховния административен съд, че съобщаването се приема за надлежно, ако то следва систематичната поредност на процесуалните способности.

Административният орган сам е посочил, че преди издаването на обжалвания акт е извършил проверка в ТР за установяване на коректност на адреса на адресата на акта.

Настоящият състав също извърши служебна проверка и установи, че освен пощенски адрес са декларирани и мобилен номер и електронна поща.

Основателни са съображенията на жалбоподателя, че са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаване на административния акт.

Доколкото дружеството няма качеството на заявител съобщаването/връчването е следвало да се извърши на първо място на посочения електронен адрес. Аргумент в тази насока е и разпоредбата на ал. 6, предл. трето, тъй като дейността на дружеството попада в хипотеза на § 1, т. 1 от ДР на АПК – „организация, предоставяща обществени услуги“, вр. § 1, т. 5 от Закона за администрацията. При невъзможност, каквато не се твърди, е следвало респ. уведомяването да се извърши устно по телефона или чрез залепване на съобщението на адреса на дружеството.

Допуснатото нарушение – неспазен ред за извършване на процесуални действия, е съществено, тъй като е лишило от възможност адресата на акта да изрази становище или да представи доказателства.

Плащането на задълженията и подаването на декларации, от своя страна, за което обстоятелство са представени доказателства, съставлява обстоятелство по чл. 142, ал. 2 от АПК – установени са нови факти след издаване на административния акт, които с обратна сила рефлектират върху материалноправните основания, като това тълкуване е съобразено в настоящия случай и с разпоредбата на чл. 6, ал. 3 от АПК, предвиждаща, че когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона.

Административният акт като незаконосъобразен следва да бъде отменен.

В полза на жалбоподателя на осн. чл. 143, ал. 1 от АПК, се дължат претендираните своевременно разноски – 50 лв. държавна такса и 1200 лева – адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I отделение, 84-ти състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 3286з-2429/18.06.2025 г. на в.п.д. директора на ГД „Национална полиция“ – МВР

ОСЪЖДА Главна дирекция „Национална полиция“ да заплати на „ЕС Гранд Груп Секюрити Къмпани“ ЕООД с ЕИК №[ЕИК] сумата 1250 лв. - разноски

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните